

De luxe programmeerbare weeginrichting kan 99 rantsoenen met 24 componenten onthouden en kost 390 euro extra.

Aan de wand is het geribbelde profiel zichtbaar dat voor een betere mengwerking moet zorgen.

Voorop de wagen het eigen optionele hydraulieksysteem. Bij de aftakas de rvs-hendel voor de versnellingen. De rvs-stok naast de dissel geeft de hoogte van de steunpoot aan. Deze zit namelijk onder de wagen verstopt en er is dus geen zicht op.

Achter de rvs-behuizing tussen hydro-motor en geleiderol van de transportband gaat de nokkenkoppeling schuil.

Siloking Premium Constructieve doordenker

De rood-blauwe voermengwagens Siloking van het Duitse Mayer kenmerkt zich door een robuuste constructie waarover goed is nagedacht. Behalve wat afbladderende lak op het bordes zijn gebruikers tevreden.

Tekst en foto's Frits Huiden

Van éénvijzelige, verticale mengwagens zijn er meer dan een dozijn op de markt. De Siloking Premium van het Duitse bedrijf Mayer is er daar een van. Mayer probeert zich met de Siloking te onderscheiden van de rest door hem steviger te maken en waar het kan inventiever dan de andere wagens. De enkelvijzelige wagen is er in drie uitvoeringen. De Premium is de meest luxe en ruime variant met inhouden van 9 tot 16 kuub. De wagen kenmerkt zich door een aparte losband met een bordes waarop de veehouder makkelijk kan staan. De 14 kuubs wagen is de populairste volgens de twee importeurs voor ons land. In het noorden is dat namelijk Bromach uit Gorredijk en in het zuiden Staadegaard uit Lieshout. In het buitenland neemt Kverneland de verkoop ter hand.

▪ **Solide frame**

Een argument om voor de Siloking Premium te kiezen zit hem volgens de gebruikers vooral in de constructie. Het chassis zou namelijk bij-

zonder stijf zijn. Dat komt door het gebruik van dichte vierkante kokerbalken in plaats U-balken. Voordeel van het stijve chassis is een langere levensduur maar ook een nauwkeuriger weegresultaat van de weeginrichting. Ook al staat de wagen namelijk met één wiel in een gat, verbuigen zal het chassis niet. Dat betekent dat de vier weegstaven altijd evenveel druk van de mengbak krijgen en daardoor is er een nauwkeuriger weegresultaat. Ook de constructie van de mengbak is degelijk en van staalsoort 52.3. De wand is 8 mm dik. Deze staat op de bodem (20 mm dik) en is er niet naast vastgelast. Bovendien is de wand aan twee zijden gelast in plaats van een. Iets wat je ook niet overal ziet. Jammer is dat het geheel geen extra coating heeft gekregen en op enkele plaatsen geen tweecomponenten lak. Zo begint bij wagens van drie tot vier seizoenen oud de verf te bladderen op het bordes.

▪ **Extra vleugel**

De haakse aandrijving van de vijzel komt van fabrikant SOM. De vijzel rust op het lager van

Gebruikers aan het woord

Melkveehouder Leo Schlangen uit Roosteren (Limburg) melkt 100 koeien op 55 hectare waarvan 20 maïs is. Tijdens de weideperiode krijgen de beesten een baal hooi gemengd met 15 kg maïs, 3 kg ccm en 2 kg soja. De rood-bonte beesten geven er 8.200 liter van met 4,25 procent vet en 3,40 procent eiwit.

“De degelijkheid gaf de doorslag.”

“Tijdens de keuze voor een voermengwagen was er ook een ander merk in de race”, geeft Schlangen gelijk toe. De Siloking leek me degelijker. Een stijver chassis en sterke aandrijving. De 13 kuubs Siloking draait nu vier seizoenen op het bedrijf. Er is in die tijd totaal geen onderhoud aan de machine geweest. “Zelfs de messen op de vijzel zijn nog niet geslepen”, vertelt Schlangen. “Het is wel jammer dat de verf al aan het afbladderen is bij het bordes.” Omdat er een oude Ford 6600 voor staat kan Schlangen niet makkelijk omschakelen van 540 naar 1.000

toeren om de vijzel leeg te ‘schudden’. De trekker schakelt niet makkelijk om. Uitstappen om de schakelhendel van de wagen om te zetten is dan nodig. In de winter mengt Schlangen altijd op een laag toerental. De trekker van 52 kW (70 pk) heeft zijn handen vol wanneer Schlangen er een volle bak met de voorlader ingooit. Het toevoegbakje aan de zijkant van de mengbak voor mineralen vindt Schlangen overbodig. “Er zit een bordes op vanaf waar je mineralen kunt toevoegen maar meestal gooi ik gewoon wat in de voorlader en dan in de bak.”

Rapportcijfer: 8

In Roosteren (Limburg) draait ook de 17 kuubs Premium van Johan van Laar. Hij melkt 120 koeien met een productie van 8.700 kg melk met 4,30 procent vet en 3,56 procent eiwit. De koeien hebben 25 ha gras en 27 ha gras tot hun beschikking. Ook is er 13 ha bieten en 6 ha tarwe. Al het gras perst Van Laar zelf in ronde balen.

“Hij mengt langzamer, maar slaat minder snel vast.”

Op het erf van Van Laar vallen twee dingen op. De enorme sleufsilos met maïs en de grote bult met ronde balen. Dat wordt verklaard wanneer hij later het bouwplan met 25 hectare gras en 27 hectare maïs uit de doeken doet. De mengwagen verwerkt alle balen tot nu toe probleemloos. Van Laar is echter wel gefixeerd op een goede smering van de haakse aandrijving onder de vijzel. “Bij mijn vorige wagen lekte de aandrijving voortdurend. Dit probleem was niet op te lossen. Deze moet een betere aandrijving hebben. Doorsmeren is niet makkelijk omdat ik geen pompje heb. De olie moet telkens wegzakken voor ik verder kan bijvullen. Opvallend aan deze wagen is dat hij langzamer mengt dan de vorige. Maar ik kan bijwijze van spreken ook koffie gaan drinken zonder dat het voer vermoest. Ook slaat hij niet vast tijdens het lossen. Het voer wordt dus niet in proppen uit het

losluik geduwd maar mooi regelmatig. Dat komt omdat de vijzel twee opschepvleugels heeft. Dat hadden andere wagens toen niet.”

Rapportcijfer: 8

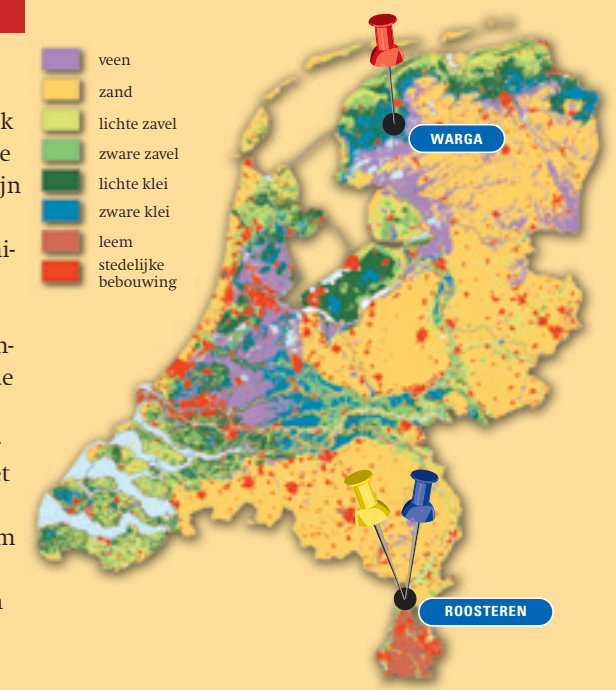
De 135 koeien van Jelle Stienstra uit Werga (Friesland) geven jaarlijks 8.000 tot 8.500 kg melk met 4,40 procent vet en 3,55 procent eiwit. Er is 75 hectare gras dat alleen in de stal gevoerd wordt. De 14 kuubs Siloking voert dagelijks 2 ton kuil, 150 kg hooi, 700 kg bierbostel en 200 kg geplette tarwe.

“Hij is in mengkwaliteit gelijk aan een Strautmann.”

Jelle Stienstra liet voor de aanschaf van de Siloking drie wagens op het erf komen om uit te proberen. Daarbij werd vooral gekeken naar de mengkwaliteit. Peecon had jaren het werk gedaan maar hield bij Stienstra problemen met de aandrijfbak. Dus deden Schuitemaker, AGM

en Strautmann en de Siloking een gooi. “De Strautmann en Siloking waren gelijk in mengkwaliteit. De prijs gaf daarom de doorslag. Met de Siloking kan ik met mijn trekker van 67 kW (90 pk) bovendien op 1.200 toeren draaien terwijl ik bij sommige andere volgas moest draaien. Dat bespaart dus een hoop diesel.” Stienstra gebruikt de wagen nu een jaar probleemloos en naar volle tevredenheid. “Door de dubbele hydromotor moet de band langer meegaan. Of de geribbelde wand bijdraagt aan de betere mengkwaliteit weet ik niet.” De Siloking was iets goedkoper dan de Strautmann omdat de dealer hem scherp kon aanbieden. Een weeginrichting had Stienstra al op zijn verreicher en de wagen werd als demo aangeboden. Bovendien was het de eerste wagen op de markt waardoor de prijs ook naar beneden kon.

Rapportcijfer: 8,5

© Grondgebruikskaart Nederland: Alterra – Wageningen UR
Meer informatie over de kaart: F. de Vries, telefoon (0317) 47 42 50

aandrijving. Dat had beter anders gekund. Standaard geeft wel vijf jaar garantie op alle in olie draaiende delen. De vijzel die in de bak draait, heeft in de 14 kuubs uitvoering drie windingen. Om met de vijzel het voer gelijkmatig op de losband te brengen zitten er twee opschepvleugels aan de vijzel. Een van de vleugels gaat door in de spoed van de vijzel. Die tweede vleugel maakt het verschil. Is deze er niet, dan gooit de vijzel telkens een dot op

Specificaties 'Siloking Premium'

Inhoud (m ³)	14
LxBxH (mm)	5.450 x 2.520 x 3.140
Banden	435/50R19.5 (dubbellucht of enkel)
Spoorbreedte (mm)	1.750
Gewicht (kg)	4.960
Uitwerphoogte (mm)	880
Voorbandbreedte (mm)	700
Toerental vijzel (omw./min)	30/16
Vijzelwindingen	3
Aantal messen	9
Aantal weegstaven	4
Prijs (euro)	26.590

de losband. Dikwijls wordt daarom voor een extra korte vleugel aan de overzijde gekozen. De vijzel in de Siloking heeft een tweede vleugel die ook overgaat in de bestaande spoed. Dit moet de doorstroom nog meer verbeteren.

Geribbelde mengbak

De bak van de Siloking kenmerkt zich door haar geribbelde voor- en achterkant. Dat is niet voor een goedkoper productieproces. Het geribbelde vlak moet de mengwerking verbeteren. Voer dat langs het oppervlak komt wordt intensiever terug op de vijzel geworpen, wat de mengwerking verbetert, zegt importeur Standaard. Wat natuurlijk ook helpt om de meng- en snijwerking te verbeteren zijn de twee contramessen. Mechanisch is standaard, hydraulisch bediend kost 575 euro extra. Bovenin de bak zit een standaard stroking. Er is ook een toevoegbakje voor mineralen aan de zijkant gelast.

Wegen

Op de Premium zijn twee typen weeginrichtingen te krijgen. Een eenvoudig systeem en een programmeerbaar systeem. Het eenvoudige systeem is standaard en telt alleen de verschillende voersoorten op en geeft een piep wanneer een bepaald van te voren ingesteld gewicht is bereikt. De programmeerbare variant kost 398 euro extra. Hierin kunnen

Johan van Laar uit Roosteren:
“Hij mengt langzamer, maar slaat minder snel vast.”

99 rantsoenen met 24 componenten worden ingevoerd. De gegevens zijn bovendien over te dragen naar de pc in huis en vice versa. Voor dit laatste moet overigens wel totaal 1.081 euro betaald worden. Wil je dan ook nog een extra display op bijvoorbeeld de achterkant of de andere zijkant van de wagen, dan betaal je weer 408 euro bij. Natuurlijk is het nog makkelijker om een draadloze display in shovel of verreicher te hebben. Dat kost dan totaal 1.224 euro. De meeste veehouders kiezen overigens voor de eenvoudige versie.

Schakelen

Tegen een meerprijs van 250 euro is ook een groothoektaftakas op de Premium te krijgen. Deze drijft de vijzel via een standaard schakelkast aan. De schakelkast heeft twee versnellingen. Een van 16 en een van 30 omwentelingen per minuut bij 540 aftakstoeren. De versnellingen zijn handmatig te schakelen via een hendel voorop onder de wagen. Voor 214 euro extra is een hydraulische schakeling te krijgen. Dan kan er vanaf de trekker worden geschakeld. Dit is makkelijk om de vijzel schoon te draaien als de bak leeg is. De verschillende gebruikers noemen allemaal dat er zeker 50 tot 100 kilo voer op de vijzel blijft liggen. Een trekker die makkelijk van 540 naar 1.000 aftakstoeren overschakelt, biedt ook uitkomst.

Inventieve losband

Voor de wagen zijn er twee dubbelwerkende hydraulische ventielen nodig. Een voor de voerband en een voor de toevoerschuif in de mengbak. Elektrohydraulische bediening kost 877 euro. Deze werkt opvallend genoeg niet voor het schakelen van de mengversnellingen. Een eigen hydraulieksysteem is voor 964 euro te krijgen. De voerdoseerband voor de wagen beschikt over twee hydromotoren. Dit moet de levensduur van de band verlengen omdat er naar beide richtingen altijd aan de band getrokken wordt in plaats van geduwd.

Wanneer een motor loopt, draait de ander vrij mee. Ze hoeven dus niet synchroon te lopen. De hydromotoren zijn overigens via een nokkenkoppeling met de geleiderol verbonden. Bij een rechtstreekse verbinding van de geleiderol met de hydromotor zouden de lagers meer te lijden hebben door frictie. De koppeling vangt dit op. Het vollopen van de geleiderollen aan beide zijden van de band met vuil is een veelvoorkomend probleem. Om dit te voorkomen zijn er tussen de bovenste en

onderste band twee V-vormige schuiven geplaatst. Deze lossen vuil dat een schraper van de geleiderollen krabt. Wie toch bang is voor een kapotte losband, kan ook kiezen voor een tweede losschuif. Die kost 790 euro extra, maar je spaart de band van 1.510 euro uit. Winst is dus 720 euro. Wat geld uitsparen is overigens niet overbodig want deze 'Duitser' is in 14 kuubs uitvoering met 26.590 euro niet de goedkoopste. ■

Rapport 'Siloking Premium'

Plus

- Inventieve constructie
- Zelfreinigende voerband met twee hydromotoren

Min

- Afbladderende verf op bordes
- Hydraulische schakeling niet via bedieningskast

Kortom

De Siloking van de Duitse fabrikant Mayer kenmerkt zich door zijn doordachte constructie. Volgens de fabrikant moet de geribbelde zijwand

van de bak zorgen voor een betere mengwerking. Bewijs daarvoor is moeilijk te leveren. Wel blijkt dat de twee opschepvleugels voor een goede losdoserend zorgen. Het stijve frame zorgt ervoor dat er op alle vier de weegstaven altijd evenveel druk komt wat de weegnauwkeurigheid ten goede komt. Ook aan de doseerband met nokkenkoppeling, twee hydromotoren, afschapers voor de geleiderol en losschuif voor vuil is veel aandacht besteed. Niet iets wat je alledaags ziet. De prijs dan ook niet de laagste. Behalve de afbladderende lak op het bordes na drie tot vier seizoenen hebben gebruikers weinig commentaar op de wagen.